

Datum van
inontvangstneming

:

09/07/2021

Zaak C-275/21

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

28 april 2021

Verwijzende rechter:

Bundesverwaltungsgericht (Oostenrijk)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

22 april 2021

Verzoekster:

EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H.

Verweersters:

Republik Österreich

Bundesbeschaffung GmbH

Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding

Beroepsprocedure tegen één of meerdere besluiten in een aanbestedingsprocedure

Voorwerp en rechtsgrondslag van het verzoek om een prejudiciële beslissing

Uitlegging van richtlijn 89/665/EEG en van verordening (EU) nr. 1215/2012; verenigbaarheid met het Unierecht van nationale wettelijke bepalingen inzake proces- en gerechtskosten in het kader van een beroepsprocedure bij het Bundesverwaltungsgericht (federale bestuursrechter in eerste aanleg, Oostenrijk; hierna ook: „BVwG”) en rechtsgevolgen van niet-betaling van deze kosten; artikel 267 VWEU

Prejudiciële vragen

1. Is een beroepsprocedure bij het Bundesverwaltungsgericht die plaatsvindt ter uitvoering van richtlijn 89/665/EEG, als gewijzigd bij richtlijn 2014/23/EU, aan te merken als een burgerlijke en handelszaak in de zin van artikel 1, lid 1, van verordening (EU) nr. 1215/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (hierna: „executieverordening”)? Is een beroepsprocedure zoals omschreven in de bovenstaande vraag in elk geval aan te merken als een burgerlijke zaak als bedoeld in artikel 81, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna: „VWEU”)?

2. Moet het gelijkwaardigheidsbeginsel in het licht van de overige bepalingen van het Unierecht aldus worden uitgelegd dat het aan particulieren subjectieve rechten verleent tegenover de lidstaat en dat het zich verzet tegen bepalingen van Oostenrijks recht volgens welke de rechter, alvorens te beslissen op een beroep tot nietigverklaring dat telkens moet zijn gericht tegen een afzonderlijk aanvechtbaar besluit van een aanbestedende dienst, het type aanbestedingsprocedure, de (geraamde) waarde van de opdracht alsook het totaalbedrag van de in het kader van bepaalde aanbestedingsprocedures betwiste en afzonderlijk aanvechtbare besluiten dan wel in voorkomend geval ook de percelen van een bepaalde aanbestedingsprocedure moet vaststellen, om vervolgens in voorkomend geval namens de president van de bevoegde kamer van het Bundesverwaltungsgericht een verzoek om regularisatie te betekenen met het oog op navordering van proces- en gerechtskosten, om vervolgens, in geval van niet-betaling ervan en het daaruit voortvloeiende verval van rechtsvordering, de proceskosten nog vóór of uiterlijk gelijktijdig met de verwerping van het beroep wegens verzuim van betaling van nagevorderde proces- en gerechtskosten te laten invorderen door de voor het betrokken beroep bevoegde kamer van het Bundesverwaltungsgericht, terwijl in burgerlijke zaken in Oostenrijk, zoals bijvoorbeeld vorderingen tot schadevergoeding of tot staking wegens inbreuk op de mededingingsregels, de niet-betaling van proceskosten de afdoening van de vordering onverlet laat, ongeacht het bedrag aan verschuldigde proces- en gerechtskosten, en in Oostenrijk voorts ook de niet-betaling van proceskosten in beroepsprocedures tegen administratieve besluiten of de niet-betaling van proceskosten in een procedure in hoger beroep of in *Revision* tegen bestuursrechtelijke beslissingen bij het Verfassungsgerichtshof (grondwettelijk hof, Oostenrijk) of het Verwaltungsgerichtshof (hoogste bestuursrechter, Oostenrijk) niet leidt tot verwerping van het beroep wegens niet-betaling van proces- en gerechtskosten?

2.1. Moet het gelijkwaardigheidsbeginsel in het licht van de overige bepalingen van het Unierecht aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen de toepassing van bepalingen van Oostenrijks recht volgens welke de kamerpresident als alleensprekend rechter, alvorens te beslissen op een verzoek in kort geding om voorlopige maatregelen, zoals bedoeld in artikel 2, lid 1, onder a), van richtlijn 89/665/EEG, als gewijzigd bij richtlijn 2014/23/EU, bij gebreke van volledige

betaling van vaste proces- en gerechtskosten een verzoek om regularisatiebetaling moet betekenen en dat deze alleensprekende rechter dit verzoek in kort geding om voorlopige maatregelen moet afwijzen bij uitblijven van betaling, terwijl bij civiele vorderingen in Oostenrijk in geval van een gelijktijdig met een vordering ingediend verzoek in kort geding om voorlopige maatregelen volgens het Gerichtsgebührengesetz (Oostenrijkse wet inzake gerechtskosten) naast de kosten in eerste aanleg in beginsel geen aanvullende vaste proces- en gerechtskosten moeten worden betaald, en terwijl ook in geval van verzoeken om toekenning van schorsende werking, die tezamen worden ingediend met een beroep tegen een besluit bij de bestuursrechter, een beroep in *Revision* bij het Verwaltungsgerichtshof of een hogere voorziening bij het Verfassungsgerichtshof en die in functioneel opzicht een identieke dan wel gelijkaardige rechtsbescherming bieden, geen afzonderlijke kosten zijn verschuldigd voor deze accessoire verzoeken om toekenning van schorsende werking?

3. Moet het vereiste van artikel 1, lid 1, van richtlijn 89/665/EEG van de Raad van 21 december 1989 houdende de coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toepassing van de beroepsprocedures inzake het plaatsen van overheidsopdrachten voor leveringen en voor de uitvoering van werken (PB 1989, L 395, blz. 33), als gewijzigd bij richtlijn 2014/23/EU, *dat doeltreffend en vooral zo snel mogelijk beroep kan worden ingesteld*, in het licht van de overige bepalingen van het Unierecht aldus worden uitgelegd dat dit vereiste van spoedige behandeling een subjectief recht verleent op een onverwijld afdoening in beroep en zich verzet tegen de toepassing van bepalingen van Oostenrijks recht volgens welke de rechter in ieder geval, dus ook in geval van op niet-transparante wijze uitgevoerde aanbestedingsprocedures, alvorens te beslissen op een beroep tot nietigverklaring dat telkens moet zijn gericht tegen een afzonderlijk aanvechtbaar besluit van een aanbestedende dienst, het type aanbestedingsprocedure, de (geraamde) waarde van de opdracht alsook het totaalbedrag van de in het kader van bepaalde aanbestedingsprocedures betwiste en afzonderlijk aanvechtbare besluiten dan wel in voorkomend geval ook de percelen van een bepaalde aanbestedingsprocedure moet vaststellen, om vervolgens in voorkomend geval namens de president van de bevoegde kamer van het Bundesverwaltungsgericht een verzoek om regularisatie te betekenen met het oog op navordering van proces- en gerechtskosten, en, in geval van niet-betaling ervan en het daaruit voortvloeiende verval van rechtsvordering, de proceskosten nog vóór of uiterlijk gelijktijdig met de verwerping van het beroep wegens verzuim van betaling van nagevorderde proces- en gerechtskosten te laten invorderen door de voor het betrokken beroep bevoegde kamer van het Bundesverwaltungsgericht?

4. Moet het recht op een eerlijke behandeling door een onpartijdige rechter overeenkomstig artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (2012/C 326/02) (PB 2012, C 326, blz. 391), gelezen in samenhang met het transparantievereiste van artikel 18, lid 1, van richtlijn 2014/24/EU en in het licht van de overige bepalingen van het Unierecht, aldus worden uitgelegd dat het in de weg staat aan de toepassing van bepalingen van Oostenrijks recht volgens welke

de rechter in ieder geval, dus ook in geval van op niet-transparante wijze uitgevoerde aanbestedingsprocedures, alvorens te beslissen op een beroep tot nietigverklaring dat telkens moet zijn gericht tegen een afzonderlijk aanvechtbaar besluit van een aanbestedende dienst, het type aanbestedingsprocedure, de (geraamde) waarde van de opdracht alsook het totaalbedrag van de in het kader van bepaalde aanbestedingsprocedures betwiste en afzonderlijk aanvechtbare besluiten dan wel in voorkomend geval ook de percelen van een bepaalde aanbestedingsprocedure moet vaststellen, om vervolgens in voorkomend geval namens de president van de bevoegde kamer van het Bundesverwaltungsgericht een verzoek om regularisatie te betekenen met het oog op navordering van proces- en gerechtskosten, en,, in geval van niet-betaling ervan en het daaruit voortvloeiende verval van rechtsvordering, de proceskosten nog vóór of uiterlijk gelijktijdig met de verwerping van het beroep wegens verzuim van betaling van nagevorderde proces- en gerechtskosten te laten invorderen door de voor het betrokken beroep bevoegde kamer van het Bundesverwaltungsgericht?

5. Moet het gelijkwaardigheidsbeginsel in het licht van de overige bepalingen van het Unierecht aldus worden uitgelegd dat het aan particulieren subjectieve rechten verleent ten aanzien van de lidstaat en dat het zich verzet tegen bepalingen van Oostenrijks recht volgens welke in geval van niet-betaling van de vaste kosten voor het instellen van een beroep in rechte tegen besluiten van een aanbestedende dienst in de zin van richtlijn 89/665/EEG in de thans geldende versie (en in voorkomend geval ook voor het instellen van een beroep in rechte tot vaststelling van de onrechtmatigheid van het besluit tot gunning van een overheidsopdracht met het oog op schadevergoeding), (uitsluitend nog) een kamer van een bestuursrechtbank als rechtsprekend orgaan de invordering kan gelasten van niet-betaalde maar verschuldigde vaste proces- en gerechtskosten (met de daaruit voortvloeiende verminderde rechtsbeschermingsmogelijkheden voor de schuldenaar van deze kosten), terwijl in civielrechtelijke procedures de proces- en beroepskosten in geval van niet-betaling overeenkomstig de wet inzake gerechtskosten bij administratief besluit worden ingevorderd, en ook terwijl in het bestuursrecht de kosten voor het instellen van hoger beroep bij de bestuursrechter of bij het Verfassungsgerichtshof, dan wel voor het instellen van beroep tot *Revision* bij het Verwaltungsgerichtshof, in geval van niet-betaling in de regel worden ingevorderd bij besluit van een administratieve instantie (het zogenoemde „Gebührensbescheid“) waartegen in de regel altijd beroep kan worden ingesteld bij een bestuursrechter en vervolgens ook beroep in *Revision* bij het Verwaltungsgerichtshof of hoger beroep bij het Verfassungsgerichtshof?

6. Moet artikel 1, lid 1, van richtlijn 89/665/EEG, als gewijzigd bij richtlijn 2014/23/EU, in het licht van de overige bepalingen van het Unierecht aldus worden uitgelegd dat wanneer een raamovereenkomst wordt gesloten met één enkele ondernemer overeenkomstig artikel 33, lid 3, van richtlijn 2014/24/EU, deze overeenkomst wordt gesloten overeenkomstig artikel 2 bis, lid 2, van richtlijn 89/665/EEG, als gewijzigd bij richtlijn 2014/23/EU, en dat het besluit van de aanbestedende dienst tot aanduiding van de ondernemer met wie deze raamovereenkomst in de zin van artikel 33, lid 3, van richtlijn 2014/24/EU moet

worden gesloten, derhalve is aan te merken als een besluit tot gunning van de opdracht overeenkomstig artikel 2 bis, lid 1, van richtlijn 89/665/EEG, als gewijzigd bij richtlijn 2014/23/EU?

6.1. Moeten de in artikel 33, lid 3, van richtlijn 2014/24/EU gehanteerde bewoordingen „*de op die raamovereenkomst gebaseerde opdrachten*” aldus worden uitgelegd dat sprake is van een op een raamovereenkomst gebaseerde opdracht wanneer de aanbestedende dienst de plaatsing van een afzonderlijke opdracht uitdrukkelijk baseert op de gesloten raamovereenkomst? Of moet de aangehaalde passage „*de op die raamovereenkomst gebaseerde opdrachten*” aldus worden uitgelegd dat geen sprake meer is van een op de oorspronkelijk gesloten raamovereenkomst gebaseerde opdracht wanneer de totale hoeveelheid prestaties waarop de raamovereenkomst is gebaseerd, reeds is uitgeput in de zin van punt 64 van het arrest van het Hof in zaak C-216/17?

6.2. Indien vraag 6.1. bevestigend wordt beantwoord:

Moeten de artikelen 4 en 5 van richtlijn 2014/24/EU in het licht van de overige bepalingen van het Unierecht aldus worden uitgelegd dat de geraamde waarde van een afzonderlijke op de raamovereenkomst gebaseerde opdracht altijd gelijk is aan de geraamde waarde zoals berekend volgens artikel 5, lid 5, van richtlijn 2014/24/EU? Of is de geraamde waarde van de opdracht overeenkomstig artikel 4 van deze richtlijn in geval van een afzonderlijke op de raamovereenkomst gebaseerde opdracht gelijk aan de waarde van die afzonderlijke op de raamovereenkomst gebaseerde opdracht voor leveringen zoals vastgesteld volgens de in artikel 5 van deze richtlijn voorgeschreven methode voor de berekening van de geraamde waarde van een opdracht?

7. Moet het recht op een eerlijke behandeling door een onpartijdige rechter overeenkomstig artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (2012/C 326/02) (PB 2012, C 326, blz. 391), mede in het licht van de overige bepalingen van het Unierecht, aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen de toepassing van een bepaling volgens welke de in het aanbestedingsgeschil gedaagde aanbestedende dienst verplicht is alle vereiste informatie te verstrekken en alle vereiste documenten te overleggen – in voorkomend geval in uitvoering van een jegens hem gegeven verstekbeslissing –, wanneer de bestuurders of werknemers van deze aanbestedende dienst die deze informatie namens deze dienst moeten meedelen, hierbij het risico lopen dat zij zelf door het meedelen van deze informatie of het overleggen van deze documenten strafrechtelijk worden vervolgd?

8. Moet het vereiste van artikel 1, lid 1, van richtlijn 89/665/EEG van de Raad van 21 december 1989 houdende de coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toepassing van de beroepsprocedures inzake het plaatsen van overheidsopdrachten voor leveringen en voor de uitvoering van werken (PB 1989, L 395, blz. 33), als gewijzigd bij richtlijn 2014/24/EU, dat doeltreffend beroep kan worden ingesteld tegen de door

de aanbestedende diensten genomen besluiten, gelezen in samenhang met het recht op een eerlijke behandeling door een onpartijdige rechter overeenkomstig artikel 47 van het Handvest en mede in het licht van de overige bepalingen van het Unierecht, aldus worden uitgelegd dat deze bepalingen subjectieve rechten verlenen en zich verzetten tegen de toepassing van nationale wettelijke bepalingen volgens welke indiener van het beroep die om rechtsbescherming verzoekt de verplichting rust om telkens de concrete aanbestedingsprocedure en het concrete afzonderlijk aanvechtbare besluit van de aanbestedende dienst in zijn beroepsschrift te preciseren, ook wanneer de indiener van het beroep in geval van een openbare aanbestedingsprocedure zonder voorafgaande bekendmaking in de regel niet kan weten of de aanbestedende dienst voor hem niet-transparante onderhandse aanbestedingsprocedures volgens nationaal recht of voor hem niet-transparante onderhandelingsprocedures zonder voorafgaande bekendmaking heeft gevoerd, dan wel of één of meer niet-transparante aanbestedingsprocedures met één of meer aanvechtbare besluiten zijn gevoerd?

9. Moet het recht op een eerlijke behandeling door een onpartijdige rechter overeenkomstig artikel 47 van het Handvest, mede in het licht van de overige bepalingen van het Unierecht, aldus worden uitgelegd dat het subjectieve rechten verleent en zich verzet tegen de toepassing van nationale wettelijke bepalingen volgens welke op de indiener van het beroep die om rechtsbescherming verzoekt de verplichting rust om telkens de concrete aanbestedingsprocedure en het concrete afzonderlijk aanvechtbare besluit van de aanbestedende dienst in zijn beroepsschrift te preciseren, ook wanneer de indiener van het beroep in geval van een openbare aanbestedingsprocedure zonder voorafgaande bekendmaking in de regel niet zal weten of de aanbestedende dienst voor hem niet-transparante onderhandse aanbestedingsprocedures volgens nationaal recht, of voor hem niet-transparante onderhandelingsprocedures zonder voorafgaande bekendmaking van een aankondiging van opdracht heeft gevoerd, dan wel of één of meer aanbestedingsprocedures zijn gevoerd, waarin één of meer afzonderlijk aanvechtbare besluiten zijn genomen?

10. Moet het recht op een eerlijke behandeling door een onpartijdige rechter overeenkomstig artikel 47 van het Handvest, mede in het licht van de overige bepalingen van het Unierecht, aldus worden uitgelegd dat het subjectieve rechten verleent en zich verzet tegen de toepassing van nationale wettelijke bepalingen volgens welke op de rechtsbescherming zoekende indiener van het beroep de verplichting rust om vaste proces- en gerechtskosten te betalen waarvan het bedrag op het tijdstip van instelling van het beroep [voor hem] onvoorspelbaar is, aangezien de indiener van het beroep in geval van een voor hem niet-transparante aanbestedingsprocedure zonder voorafgaande bekendmaking in de regel niet kan weten of de aanbestedende dienst onderhandse aanbestedingsprocedures volgens nationaal recht of niet-transparante onderhandelingsprocedures zonder voorafgaande bekendmaking heeft gevoerd, en evenmin, indien mogelijkerwijs een onderhandelingsprocedure zonder voorafgaande bekendmaking is gevoerd, kan weten hoe hoog de geraamde waarde van de opdracht is, dan wel hoeveel afzonderlijk aanvechtbare besluiten reeds zijn genomen?

Aangevoerde bepalingen van Unierecht

Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), inzonderheid artikel 81, lid 1, ervan

Verordening (EU) nr. 1215/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken („executieverordening”), inzonderheid artikel 1, lid 1, en artikel 35 ervan

Richtlijn 89/665/EEG, als gewijzigd bij richtlijn 2014/23/EU, inzonderheid artikel 1, lid 1, artikel 2, lid 1, onder a), en artikel 2 bis, lid 2, ervan

Richtlijn 2014/24/EU van het Europees Parlement de Raad van 26 februari 2014 betreffende het plaatsen van overheidsopdrachten en tot intrekking van richtlijn 2004/18/EG, inzonderheid artikel 33, lid 3, ervan

Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, inzonderheid artikel 47 ervan

Aangevoerde bepalingen van nationaal recht

Bundesvergabegesetz 2018 (federale wet uit 2018 betreffende het plaatsen van overheidsopdrachten; hierna: „BVergG”), BGBl I 2018/65, inzonderheid §§ 2, 31, 46, 142 e.v., 334, 336, 340 e.v., 344, 350, 353, 354, 356 en 382 ervan

Allgemeines Verwaltungsverfahrensgesetz (algemene wet inzake bestuursrechtelijke rechtspleging; hierna: „AVG”), inzonderheid §§ 49 en 51 ervan

BVwG-Pauschalgebührenverordnung Vergabe 2018 – BVwG-PauschGebV Vergabe 2018 (federaal besluit inzake vaste proces- en gerechtskosten voor het inschakelen van het Bundesverwaltungsgericht in zaken betreffende openbare aanbestedingen 2018), BGBl II 2018/212 (hierna: „besluit inzake vaste proces- en gerechtskosten”)

De aangevoerde bepalingen van het BVergG en van het besluit inzake vaste proces- en gerechtskosten kunnen als volgt worden samengevat:

– Vóór de gunning van de opdracht ingestelde beroepen tot nietigverklaring van afzonderlijk aanvechtbare besluiten van de aanbestedende dienst, met andere woorden besluiten die nietig kunnen worden verklaard op grond van richtlijn 89/665/EEG in de thans geldende versie ervan, impliceren dat de opdracht nog niet is gegund in het kader van de aanbestedingsprocedure. Indien de opdracht reeds is gegund, dan kan alleen nog een beroep tot vaststelling worden ingesteld.

– Ingestelde beroepen mogen alleen strekken tot nietigverklaring van een afzonderlijk aanvechtbaar besluit, waarbij voor de beoordeling van het begrip

„afzonderlijk aanvechtbaar besluit” telkens moet worden uitgegaan van het type aanbestedingsprocedure zoals vermeld in de desbetreffende catalogus van § 2, punt 15, onder a), BVergG.

– Op grond van een besluit tot vaststelling van maximumbedragen zijn onderhandse aanbestedingsprocedures, zoals voorzien in § 46 BVergG, momenteel begrensd tot een bedrag van 100 000 EUR.

– Het nemen van voorlopige maatregelen, zoals voorzien in §§ 350 e.v. BVergG (en Unierechtelijk in artikel 2 van richtlijn 89/665/EEG, als gewijzigd bij richtlijn 2014/23/EU) is alleen toegestaan ter vrijwaring van het recht op het instellen van beroep tegen afzonderlijk aanvechtbare besluiten die in welbepaalde aanbestedingsprocedures zijn genomen. Eens de opdracht is gegund, kunnen niet langer voorlopige maatregelen worden genomen op grond van § 351 BVergG.

– § 344, lid 1, en § 350, lid 2, BVergG bepalen dat de indiener van het beroep de aanbestedingsprocedure en de in het kader daarvan betwiste besluiten van de aanbestedende dienst moet specificeren, met dien verstande dat deze besluiten afzonderlijk aanvechtbaar moeten zijn overeenkomstig de catalogus van § 2, punt 15, BVergG.

– Uit § 344, leden 1 en 2, en § 350, lid 2, BVergG blijkt dat een beroep en een daarmee samenhangend verzoek om voorlopige maatregelen ter vrijwaring ervan in beginsel altijd moeten worden ingediend met betrekking tot één enkel besluit van de aanbestedende dienst.

– In geval van ingestelde beroepen tegen onderhandse aanbestedingen dient per onderhandse aanbestedingsprocedure en per afzonderlijk aangevochten besluit een vast bedrag van 324 EUR aan proces- en gerechtskosten te worden voldaan. Indien daarnaast een verzoek om voorlopige maatregelen wordt ingediend, worden deze kosten verhoogd met 50 % en bedragen ze 486 EUR (per onderhandse aanbesteding).

Korte uiteenzetting van de feiten en de procedure in het hoofdgeding

- 1 De feiten en de procedure in de onderhavige zaak zijn dezelfde als die welke zijn samengevat in het verzoek om een prejudiciële beslissing in zaak C-274/21.

Korte uiteenzetting van de motivering van de verwijzing

- 2 De uiteenzettingen van de verwijzende rechter stemmen in wezen overeen met die welke zijn opgenomen in het verzoek om een prejudiciële beslissing in zaak C-274/21. Dienaangaande wordt verwezen naar de punten 13 tot en met 106 van de samenvatting van dat verzoek om een prejudiciële beslissing. In het onderhavige verzoek wordt daarenboven met betrekking tot de vragen 6 en 6.2 het volgende uiteengezet:

- 3 De gestelde vraag of het besluit tot sluiting van een raamovereenkomst met één enkele ondernemer moet worden gelijkgesteld aan het besluit tot gunning in de zin van richtlijn 89/665/EWG, als gewijzigd bij richtlijn 2014/23/EU, kan mede relevant zijn voor de beslechting van het hoofdgeding, omdat naar nationaal recht een verzoek om een declaratoire rechtspraak slechts ontvankelijk is indien een aanbestedende dienst op onrechtmatige wijze heeft nagelaten een besluit tot gunning van een opdracht te nemen. Indien het Hof bevestigt dat het besluit tot sluiting van een raamovereenkomst gelijkstaat aan het besluit tot gunning, zou dit verzoek om een declaratoire uitspraak naar opvatting van de verwijzende rechter volgens het Unierecht ontvankelijk moeten zijn, zelfs indien een raamovereenkomst is gesloten zonder voorafgaande beslissing over de vraag met welke ondernemer de raamovereenkomst moet worden gesloten.

- 4 Subsidiaire vraag 6.2: met deze subsidiaire vraag – die alleen aan de orde is bij een bevestigend antwoord op vraag 6.1 – wenst de verwijzende rechter te vernemen volgens welke methode de geraamde waarde wordt berekend van een afzonderlijke opdracht die is gebaseerd op een raamovereenkomst in de zin van artikel 33, lid 3, van richtlijn 2014/24/EU. Indien de waarde van de afzonderlijke opdracht op dezelfde wijze wordt berekend als die van de raamovereenkomst, dan gelden in het geval van een gesloten raamovereenkomst waarvan de waarde boven het drempelbedrag ligt – waarvan in casu thans moet worden uitgegaan – hoe dan ook de rechtsbeschermingsmogelijkheden die in Oostenrijk bij geschillen over overheidsopdrachten waarvan de waarde boven het drempelbedrag ligt, worden geboden. Indien de waarde van de afzonderlijke opdracht [daarentegen] moet worden berekend volgens de Unierechtelijke bepalingen inzake opdrachten voor leveringen, dan zouden in Oostenrijk overeenkomstig het BVergG in voorkomend geval (alleen) de rechtsbeschermingsmogelijkheden gelden waarin met name is voorzien voor verzoeken om een declaratoire beslissing in geschillen over overheidsopdrachten waarvan de waarde onder het drempelbedrag ligt, en zou het ook zo kunnen zijn dat afzonderlijke opdrachten waarvan de waarde telkens minder bedraagt dan het bij nationaal recht vastgestelde maximumbedrag voor onderhandse aanbestedingsprocedures (100 000 EUR) als volledig toelaatbaar moeten worden aangemerkt, tenzij voor opdrachten op basis van een raamovereenkomst de berekeningsregels van artikel 5, lid 9, of van artikel 11 van richtlijn 2014/24/EU in het algemeen hoe dan ook niet van toepassing zijn.